

Dionisos

Entre els arbres obscurs i silenciosos
La vermellor del cel s'encén
I nascut de la tarda de color secret
Dionisos passa pels carrers polsosos

L'abundància dels fruits de Setembre
Habita el seu rostre i cada membre
Té aquella perfecció vermella i plena
Aquella glòria ardent i serena
Que distingia els déus dels mortals.

[Més en «El Pont sobre el Llac»](#)